

[Bjørn Westh]

gen snak om nye store tilskud til de gamle investeringer, for hvis der kom nye tilskud, ville den enkelte landmand kunne præstere flere penge, og kreditorerne vil kunne slippe med mindre akkorder. Altså, nye tilskud vil ikke først og fremmest gavne landmanden, der står i gældssaneringsituationen, men derimod hans kreditorer, f.eks. pengeinstitutterne – pengeinstitutterne, der i øvrigt nu tjener så mange penge, at de er bange for, at skatten bliver for høj. Disse institutter kunne passende bruge nogle af deres penge til at give de produktive og dygtige landmænd nogle rimelige akkorder.

Nogle få, konkrete spørgsmål til lovforslaget. Er det helt ligegyldigt, om man har stor fortjeneste, stort overskud på sin ejendom, og om man har store indtægter ved siden af, hvis man skal have rentetilskud? Skal man under alle omstændigheder have rentetilskud, hvis man blot har en gældsprocent over 45? Kan man efter at have modtaget bevillingen afhænde eller væsentligt mindske sin produktion, f.eks. sælge halvdelen af sin besætning, uden at det får konsekvenser for tilskuddet? Vil forslaget ikke virke sinkende på generationsskiftet i landbruget – et problem, der ofte har været rejst? Vil det være hensigtsmæssigt at forhindre et fornuftigt generationsskifte ved at lægge nogle tilskud ud i 8 år? Hvor mange gange er der givet støtte til de investeringer, der her er tale om? Er oversigten i bemærkningerne udtømmende? Hvilke hensyn tages der f.eks. til moderniseringsstøtten i beregningen af rentetilskud og til K-lånene til refinansiering af besætninger?

Ifølge lovforslagets bemærkninger er der igennem midlertidige ordninger allerede sikret landbruget tilskud og likviditetslettelse på 1.350 mill. kr. i 1983, heri inkluderet rentetilskud på 513 mill. kr. Der er i lovforslaget tale om tilskud til folk med en gældsprocent helt ned til 45. De landmænd, der har en gældsprocent mellem 70 og 100, og de landmænd, der ligger over 100 pct., opfanges af gældssaneringsloven. Landmænd med en gældsprocent mellem 45 og 70 står ikke lige før en tvangsauktion. Der er altså ikke i 1983 tale om, at nogle landmænd behøver gå på tvangsauktion, hvis de i øvrigt har en rimeligt lønnende bedrift, selv om dette lovforslag ikke vedtages nu efter få dages behandling i folketinget.

På forslag fra regeringen har vi i denne samling vedtaget ændringer i gældssaneringsloven. Ansøgningsfristen blev sat til 30. september i år på forslag fra regeringen. Denne dato ønsker regeringen nu ophævet, og regeringen foreslår, at der slet ikke i loven skal være en tidsfrist længere. Det karakteriserer vel egentlig blot regeringens politik. Vi vil gerne drøfte en anden frist for ansøgninger end 30. september. Vi mener imidlertid, at der bør fastsættes en dato i loven. Denne dato kan fastsættes sådan, at der kan blive rimelig tid til at drøfte det forslag, socialdemokratiet har fastsat, og det, regeringen i dag har til debat. Ønsker regeringen resultater, vil den naturligvis tage sig tid til den forhandling, der skal til. Der er ingen saglig grund til at lade være. Men ønsker regeringen blot at demonstrere en vilje, der ganske vist var lidt længe om at komme frem, ja, så kan regeringen bare buse frem og risikere at tabe det hele på gulvet.

Collet (KF):

Landbruget skal ikke være et permanent socialt tilfælde. Målet må være at gøre landbruget til et normalt, frit og selvhjulpent erhverv, der kan klare sig uden støtte og tilskud.

Dette mål kan godt nok ikke nås uden videre, for landbruget lider nemlig under efterverne af overrente og overbeskatning. Dansk landbrug er som følge heraf det mest forgældede i Europa. Det skyldes dels, at renten herhjemme har været på rekordniveau til skade især for det rentefølsomme landbrug, dels skattestramninger, der ikke har deres lige i noget andet europæisk land. Indkomstskatterne for f.eks. dansk erhvervslivs igangsættere inden for både landbrug og industri findes ikke højere i noget andet land, og produktionslivets indkomstuafhængige skatter, det vil f.eks. sige jordskatter og formueskatter, overstiger også mangefold, hvad der findes i noget andet land. De penge, som på denne måde er gået ud af danske landmænds kasser til overrente og overbeskatning, har deres europæiske konkurrenter beholdt til styrkelse af deres konkurrenceevne. Dansk landbrug står derfor som nævnt som Europas mest forgældede, og derfor behøver det i dag rentesaning.